

6. Przywileje i immunitety przyznawane są członkom Komitetu nie dla ich osobistej korzyści, lecz w celu zabezpieczenia niezależnego wykonywania ich funkcji. Tylko Komitet jest uprawniony do uchylecia immunitetu swych członków; w przypadkach gdy w jego ocenie immunitet hamuje proces wymiaru sprawiedliwości, a jego uchyleciu nie stoi na przeszkodzie cel, w jakim został przyznany, prawo do uchylecia immunitetu staje się obowiązkiem.

6. Privileges and immunities are accorded to the members of the Committee, not for the personal benefit of the individuals themselves but in order to safeguard the independent exercise of their functions. The Committee alone shall be competent to waive the immunity of its members; it has not only the right, but is under a duty, to waive the immunity of one of its members in any case where, in its opinion, the immunity would impede the course of justice, and where it can be waived without prejudice to the purpose for which the immunity is accorded.

Po zapoznaniu się z powyższą konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych;
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona;
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 7 września 1994 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

L.S.

Minister Spraw Zagranicznych: *A. Olechowski*

239

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 30 grudnia 1994 r.

w sprawie ratyfikacji przez Rzeczpospolitą Polską Europejskiej konwencji o zapobieganiu torturom oraz niehumanitarnemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu, sporządzonej w Strasburgu w dniu 26 listopada 1987 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 18 Europejskiej konwencji o zapobieganiu torturom oraz niehumanitarnemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu, sporządzonej w Strasburgu w dniu 26 listopada 1987 r., został złożony dnia 10 października 1994 r. Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy, jako depozytariuszowi powyższej konwencji, dokument ratyfikacji wymienionej konwencji przez Rzeczpospolitą Polską.

Zgodnie z artykułem 19 ustęp 2 wchodzi ona w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej dnia 1 lutego 1995 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, co następuje:

1. Zgodnie z artykułem 19 ustęp 1 weszła ona w życie dnia 1 lutego 1989 r. Do dnia 8 grudnia 1994 r. następujące państwa stały się jej stronami, składając dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia w niżej podanych datach:

Austria	6 stycznia 1989 r.
Belgia	23 lipca 1991 r.
Bułgaria	3 maja 1994 r.
Cypr	3 kwietnia 1989 r.
Dania	2 maja 1989 r.
Finlandia	20 grudnia 1990 r.
Francja	9 stycznia 1989 r.
Republika Federalna Niemiec	21 lutego 1990 r.
Grecja	2 sierpnia 1991 r.
Węgry	4 listopada 1993 r.
Islandia	19 czerwca 1990 r.
Irlandia	14 marca 1988 r.
Włochy	29 grudnia 1988 r.
Liechtenstein	12 września 1991 r.
Luksemburg	6 września 1988 r.
Malta	7 marca 1988 r.

Holandia	12 października 1988 r.
Norwegia	21 kwietnia 1989 r.
Polska	10 października 1994 r.
Portugalia	29 marca 1990 r.
Rumunia	4 października 1994 r.
San Marino	31 stycznia 1990 r.
Słowacja	11 maja 1989 r.
Szwecja	21 czerwca 1988 r.
Szwajcaria	7 października 1988 r.
Turcja	26 lutego 1988 r.
Wielka Brytania	24 czerwca 1988 r.

2. Następujące państwa złożyły poniższe zastrzeżenia i oświadczenia:

REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC

Deklaracja zamieszczona w piśmie Stałego Przedstawiciela Republiki Federalnej Niemiec do Sekretarza Generalnego przy składaniu dokumentów ratyfikacyjnych w dniu 21 lutego 1990 r.

W związku ze złożeniem w dniu dzisiejszym dokumentu ratyfikacyjnego Europejskiej konwencji o zapobieganiu torturom oraz niehumanitarnemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu, sporządzonej w Strasburgu dnia 26 listopada 1987 r., mam zaszczyt w imieniu Rządu Republiki Federalnej Niemiec oświadczyć, że wymieniona konwencja z dniem wejścia w życie dla Republiki Federalnej Niemiec będzie stosowana również na terenie Landu Berlina.

WŁOCHY

Deklaracja zgłoszona pismem Stałego Przedstawiciela Włoch z dnia 27 stycznia 1989 r., zarejestrowana w Sekretariacie Generalnym w dniu 30 stycznia 1989 r.

Rząd włoski stwierdza, że ustęp 2a aneksu Przywileje i Immunitety nie może być interpretowany jako całkowite wykluczenie możliwości kontroli bagaży członków Europejskiego Komitetu do Spraw Zapobiegania Torturom oraz Nieludzkiemu lub Poniżającemu Traktowaniu albo Karaniu, dokonywanej przez policję lub służbę celną. W trakcie kontroli powinny być przestrzegane zasady poufności przewidziane w art. 11 konwencji.

Wyjaśnienie

W swoim komentarzu wyjaśniającym dla Senatu z dnia 4 lipca 1988 r., dotyczącym ratyfikacji wymienionej konwencji, Rząd włoski oświadczył, że „w chwili składania dokumentu ratyfikacyjnego zgłosi deklarację interpretacyjną do ustępu 2a aneksu Przywileje i Immunitety stwierdzającą, iż nie może on być interpretowany jako całkowite wykluczenie możliwości kontroli bagaży członków Komitetu, dokonywanej przez policję lub służbę celną przy przestrzeganiu zasad poufności określonych w art. 11 konwencji.

Na skutek pomyłki deklaracja ta nie została zakomunikowana Sekretarzowi Generalnemu — depozytariuszowi konwencji — podczas składania dokumentu ratyfikacyjnego w dniu 29 grudnia 1988 r.

Rząd włoski poprawia ten błąd, komunikując Sekretarzowi Generalnemu tekst tej deklaracji, która będzie obowiązywać z chwilą wejścia w życie dla Włoch konwencji.

HOLANDIA

Deklaracja zamieszczona w dokumencie przystąpienia, złożonym dnia 12 października 1988 r.

Przystąpienie Holandii do konwencji wraz z aneksem obejmuje Królestwo w Europie, Antyle Holenderskie i Arubę.

WIELKA BRYTANIA

Deklaracja zamieszczona w dokumencie ratyfikacyjnym, złożonym w dniu 24 czerwca 1988 r.

Ratyfikacja konwencji dotyczy Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Wyspy Jersey i Wyspy Man.

Deklaracja zamieszczona w piśmie Zjednoczonego Królestwa z dnia 2 września 1988 r., zarejestrowana w Sekretariacie Generalnym w dniu 5 września 1988 r.

Zgodnie z art. 20 ust. 2 Europejskiej konwencji o zapobieganiu torturom oraz niehumanicznemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu Rząd Zjednoczonego Królestwa rozszerza jej stosowanie na Gibraltar.

Deklaracja zamieszczona w piśmie Statego Przedstawiciela Zjednoczonego Królestwa z dnia 7 listopada 1994 r., zarejestrowanym w Sekretariacie Generalnym dnia 8 listopada 1994 r.

Zgodnie z art. 20 ust. 2 Rząd Zjednoczonego Królestwa rozszerza stosowanie konwencji na Wyspę Guernesey.

3. Informacje o państwach, które w terminie późniejszym staną się stronami powyższej konwencji, można uzyskać w Departamencie Prawno-Traktatowym Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Minister Spraw Zagranicznych: A. Olechowski

240

KONWENCJA KONSULARNA

między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Laotańską Republiką Ludowo-Demokratyczną,

sporządzona w Vientiane w dniu 23 listopada 1983 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 23 listopada 1983 r. została sporządzona w Vientiane Konwencja konsularna między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Laotańską Republiką Ludowo-Demokratyczną w następującym brzmieniu:

KONWENCJA KONSULARNA

**między Polską Rzeczpospolitą Ludową
a Laotańską Republiką Ludowo-Demokratyczną**

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Prezydent Laotańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej,

kierując się pragnieniem uregulowania i rozwijania stosunków konsularnych między obydwojma Państwami w duchu przyjaźni i współpracy,

postanowiły zawrzeć konwencję konsularną i w tym celu wyznaczyły pełnomocników:

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej:
Stefana OLSZOWSKIEGO
ministra spraw zagranicznych,

Prezydent Laotańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej:
Saly VONGKHAMSAO

wiceprezesa Rady Ministrów
reprezentującego ministra spraw zagranicznych,

którzy po wymianie swych pełnomocnictw, uznanych za dobre i sporządzone w należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia:

CZĘŚĆ I

Definicje

Artykuł 1

1. W rozumieniu niniejszej konwencji następujące wyrażenia mają niżej określone znaczenie:

- „urząd konsularny” oznacza każdy konsulat generalny, konsulat, wicekonsulat i agencję konsularną,
- „okręg konsularny” oznacza terytorium wyznaczone urzędowi konsularnemu do wykonywania funkcji konsularnych,
- „kierownik urzędu konsularnego” oznacza osobę powołaną do działania w tym charakterze,